

Maria

TIDNINGEN TILL DIG I LILLA EDET
OM KRISTEN TRO, LIVSFRÅGOR
OCH OM ATT VARA MÄNNISKA

VÅR 2022 | NR 1

Välkommen in!

24 sidor
i detta
nummer!

MÖTET **CHRISTINA ELFSTRÖM MELLBERG**
UNG I KYRKAN **PÅSKSPEL FÖR BARN**
TEMA **KYRKANS INSIDA**

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Se, vi går upp till Jerusalem

Den uppmaningen får vi nu i denna tiden på året, du och jag. Det är väl inte möjligt? Det måste ta en ganska lång tid att gå till Jerusalem. I corona-tider är det väl knappast att rekommendera att vandra genom hela Europa?

Du förstår säkert att i vårt fall handlar det om en inre resa. Det var Jesus som sade till sina lärjungar: Vi går nu upp till Jerusalem. Då var det en bokstavlig vandring.

Sedan får vi höra samma ord varje år. Varför? Frågan kan komma: Vart är vi på väg genom livet? Finns det en mening med livet? Finns det något mål när allt här är slut?

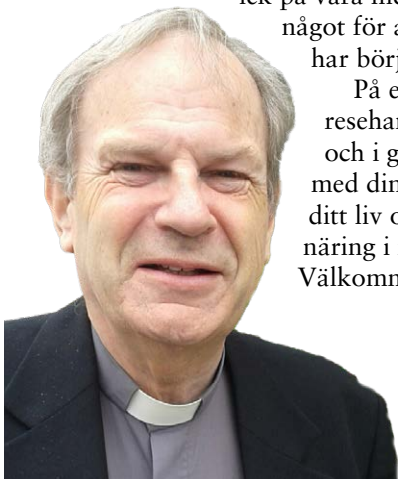
Jesus gick till Jerusalem för att lida och dö på ett kors. Det var något han måste göra. Varför? För att befria oss från synd och död. För att öppna en väg till evigt liv för oss. Han dog men uppstod igen, hans grav var tom. Han hade segrat. Vägen var öppen till evigt liv.

Det är detta vi får vara med om ifall vi går med till Jerusalem. Vi får se och lära känna hans stora kärlek och att vi behöver denna hjälp om inte allt här i livet skall vara förgäves.

Men då får vi också hjälp att komma till honom i tro och säga: "Du gjorde det för min skull, för att jag skulle räddas från synd och död." Då kan hjärtat fyllas av tack och lovsång och då kan denna stora kärlek få dig och mig att se med kärlek på våra medmänniskor och att avstå

något för att hjälpa dem. En ny resa har börjat: Hem till Gud!

På en resa behöver man en resehandbok. Du får den i Bibeln och i gudstjänsten. Du kan tala med din reseledare i bön om hela ditt liv och han ger dig hjälp och näring i nattvarden. Välkommen med!

Carl Sixten Block,
kyrkoherde emeritus

Emmausmessa

ANNANDAG PÅSK DEN 18 APRIL firas en enda gudstjänst i Lilla Edets pastorat, i Fuxerna kl. 16. Eftersom denna dag handlar om hur lärjungarna möter den uppståndne Jesus på vägen till Emmaus, kommer vi även att ordna vandringar från olika håll till denna mässa.

Längs vägen reflekterar vi över hur även vi kan möta den levande utan att känna igen honom.

Det går bra att starta i Hjärtum, vid Högstorps kyrkogård (vaktmästarlokalen) eller – för den som vill gå en kort bit – vid Fuxerna församlingshem. I församlingshemmet finns tid för paus/återhämtning. Därifrån fortsätter vandringen till Fuxerna kyrka kl. 15.30.

Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras till alla hushåll.

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Ansvarig utgivare: Marcus Stille

Redaktionsgrupp: Patrik Björk,
Inger Lindeskog, Lisbeth Olsson och
Rolf Pettersson

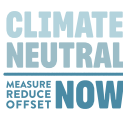
Grafisk form: Budskapet kommunikation

Tryck: Billes tryckeri

Foto omslag: Inger Lindeskog

NAMNET MARIA syftar på Jesus mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i hans närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesus uppståndelse.

SVENSKA KYRKAN I LILLA EDET består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 8, 463 33 Lilla Edet
0520 - 49 47 00
svenskakyrkan.se/lillaedet

Präster
Marcus Stille, 0520 - 49 47 02
Christian Fehn, 0520 - 49 47 05
Rolf Pettersson, 0520 - 49 47 06

Diakoner
Merja Andersson, 0520 - 49 47 07
Helén Eriksson, 0520 - 49 47 04
Inger Lindeskog, 0520 - 49 47 08

I DETTA NUMMER

- 2 PRELUDIUM
- 3 PÅ GÅNG
- 4 REPORTAGET
- 6 VAKTMÄSTERI
- 8 TILLBAKABLICK
- 10 UNG I KYRKAN
- 12 KALENDARIUM
- 14 MÖTET
- 16 PORTRÄTTET
- 17 HALLÅ DÄR
- 18 DOPET
- 20 KORSORD
- 21 FRÅGELÅDAN
- 22 TEMA

Fastetid = tid för passionsandakter

ASKONSDAGEN DEN 2 MARS inleds fastetiden, som särskilt koncentreras kring Kristi lidande. Då firas askonsdagsmessa i Fuxerna och Hjärtum, där man kan låta sig tecknas med aska i pannan.

Under de följande onsdagarna under fastan fram till påsk, finns det möjlighet att gå på passionsandakter i Hjärtums och Västerlanda kyrkor. Hjärtum har passionsandakt varannan vecka kl. 18 med start den 16 mars och Västerlanda varje onsdag kl. 13, med start den 9 mars.

I Fuxerna kyrka är det onsdagsmessa som vanligt, nu med fokus på fastans tema.

Skapade som kreativa

VÄLKOMMEN TILL Söndag+ i Hjärtums kyrka söndagen den 27 mars. Dagen börjar med högmässa och sedan följer förstärkt fika och ett program där Anna Hermansson, diakon i Kungälv-Ytterby, delar sina tankar om tron, livet och kreativiteten.

Avtackningar

Christina Elfström Mellberg är vida känd i bygden. Hon har förtjänstfullt tjänat församlingarna som kantor under snart fyrtio år, med sin sång och musik. Den 24 april avtackas hon i Fuxerna kyrka. Tack Christina för all din musik! (På sidan 12-14 finns en utförlig intervju med Christina.)

Efter 7 år lämnar diakon Inger Lindskog sin tjänst i Lilla Edets pastorat för att tillträda en tjänst i Åmål. Därmed kommer hon närmare Ånimskog där hon och maken förvärvade kyrkskolan för en tid sedan, och där de inom en snar framtid ska bosätta sig. Hon får nu möjlighet att förverkliga de drömmar och visioner som hon bär på i Dalsland.

Inger, som under åren hos oss berikat församlingen med sina gåvor och slagit följe med många en bit av deras väg genom livet, har hela tiden gjort det med öppenhet men också tydlig förankring i gudstjänsten. Hon kommer vara saknad av många. Tack Inger för vad du betytt! Inger avtackas den 27 februari i Fuxerna kyrka.

NILS ANDERSSON på pilgrimsvandring.
-Det har varit en stor hjälp att få komma ut och träffa folk, säger han om sitt deltagande i församlingarnas sorgegrupp.

ATT KOMMA IHOP med folk och inte sitta ensam med sina funderingar är viktigt, säger Evaggelos Georgiou och Barbro Andersson, som båda deltagit i olika sorgegrupper.

Sorgegrupp

ETT STÖD I SORGEN

Församlingarna har under flera år erbjudit dem som mist sin livskamrat att vara med i en sorgegrupp. Sorgegruppen, som oftast leds av en diakon och en präst, träffas 5-6 gånger och varje träff har ett särskilt tema.

Samlingarna med sorgegruppen inleds inleds varje gång med en fikastund och sedan fokuseras dagens ämne. Varje deltagare får ordet och får tala till punkt. Övriga deltagare lyssnar till berättelsen utan att flika in kommentarer om sina egna erfarenheter. Ordet går runt och var och en får berätta så mycket eller så litet man vill.

Jag stämmer träff med Evaggelos Georgiou, Barbro Andersson och Nils Andersson, som alla deltagit i en sorgegrupp. För någon ligger förlusten och sorgegruppen några år tillbaka, en annan har deltagit i den senaste.

ATT INTE SITTA ENSAM

-Att vara med i en sorgegrupp, var det bästa som hände mig i den livssituation jag befann mig i efter min älskades bortgång, säger Evaggelos. Att komma ihop med folk och inte sitta ensam med sina funderingar är viktigt, säger Nils och Evaggelos och Barbro instämmer.

-Det är skönt att kunna prata med någon som vet precis hur man har det, fortsätter Barbro. Det behövs inte så många ord för att förstå.

PRAT, SKRATT OCH GRÅT

Blev deltagandet i sorgegruppen som vi tänkt er? undrar jag.

-Ja, svarar alla tre.
-Vi var inte så många, säger Nils, men vi pratade och skrattade.
-Och vi kunde också gråta ihop, tillägger Evaggelos.
-Det positiva är att alla i gruppen delar samma livserfarenhet, understryker Barbro och får medhåll.

DET FINNS EN FORTSÄTTNING

Och sedan, undrar jag, vad har hänt efter sorgegruppen?

-Vi har några träffar kvar, säger Nils men det har varit en stor hjälp att få komma ut och träffa folk.

-Jag har kommit närmare församlinglivet, säger Evaggelos. Det har blivit värdefullt för mig att få vara till hjälp för andra.

-Så är det också för mig säger Barbro. Det är roligt att vara med i det praktiska, avslutar hon.

Text Rolf Pettersson

Foto Inger Lindeskog & Rolf Pettersson

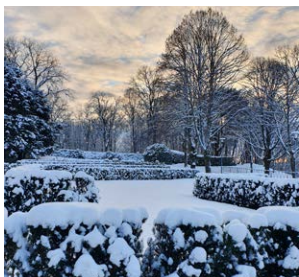

Kyrkogårdarna – våra gemensamma minnesplatser

I pastoratet finns fem vackra kyrkogårdar, parkmiljöer tillgängliga för alla. Här möts sörjande, kyrkogårdsarbetare, flanörer och människor som går runt och minns det som en gång var.

Vi kyrkogårdsvaktmästare får ofta kommentarer och frågor om våra kyrkogårdar, allt ifrån hur fint vi sköter det till frågan ”hur hinner ni med allt som ska göras”. Det är på något vis de där positiva kommentarerna som är bränslet till att fortsätta anstränga sig och göra det lilla extra på jobbet.

Feedback är viktigt för oss, vi vill gärna få beröm men det är också viktigt att få reda på vad vi kan göra bättre. Skötseln av de gemensamma ytorna på våra kyrkogårdar bekostas av begravningsavgiften. Denna är alla som är folkbokförda i Sverige med och betalar.

Askgravplatsen på Hjärtums begravningsplats

GRAVPLATSER

Många av oss vill ha en plats att gå till för att vårda minnet av dem vi förlorat och gärna också kunna smycka platsen på något sätt, medan andra inte vill eller har möjlighet att sköta om en gravplats.

Som huvudman för begravningsverksamheten ska vi också tillhandahålla gravplatser. Förutom de traditionella gravarna där man kan gravsätta kistor eller urnor finns det även askgravplatser och minneslundar på några av våra kyrkogårdar.

Minneslund är ett anonymt gravskick utan gravrätt, där kyrkogårdsförvaltningen ansvarar för skötseln,

men där man kan tända ett ljus och sätta snittblommor i en vas på anvisad plats.

Askgravplats är ett mellanting mellan en traditionell gravplats och en minneslund, kan man säga. Man får närvara vid gravsättningen och en platta med den dödes namn sätts sedan upp på platsen. Den gemensamma planteringen sköts av kyrkogårdsförvaltningen men man kan tända ett ljus eller sätta snittblommor i en vas om man önskar.

Text: Patrik Björk

Foto: Johan Vingård, Nina Tuomola, Patrik Björk, Jenny Engström, Linnéa Holmedal

BEGRAVNINGSavgiften

täcker kostnaderna för **Bisättning** (förvaring av stoftet fram till begravningen)

Transporter inom huvudmannens förvaltningsområde från det att huvudmannen (Svenska kyrkan) övertagit ansvaret för stoftet till dess att gravsättning har skett

Församlingens kapell eller ceremonilokal för begravningsceremoni utan religiösa symboler

Kremering

Gravsättning av kista eller urna, inklusive gravöppning och iordningsställande av gravplatsen, alternativt jordning av aska

Gravplats i 25 år

Skötsel av allmänna ytor på kyrkogårdar, nyanläggningar samt vård och underhåll av kulturhistoriskt värdefulla gravar

Avgiftssatsen för 2022 är 26,1 öre per intjänad hundralapp. För en person som tjänar 350 000 kr om året innebär det en avgift om 914 kr per år, eller 76 kr per månad

Källa: Svenska kyrkan

VILL DU HJÄLPA SÖRJANDE TILL ETT VÄRDIGT FARVÄL?

Vi söker kistbärare till vårt bärarlag, kan detta hedersuppdrag vara något för dig? Vid en jordbegravning avslutas begravningsceremonin vanligtvis med att kistan bärs ut och sänks i graven av vårt bärarlag. Det krävs ingen tidigare erfarenhet men du behöver ha mörk kostym/dräkt, vit skjorta, svart slips och mörk överrock. Vi välkomnar både kvinnor och män till vårt bärarlag och ersättning utgår i form av arvode och reseersättning.

Vid frågor och funderingar kontakta Kyrkogårds- och fastighetsföreståndare **Patrik Björk, 0520-49 47 18**

Gudstjänstliv i pandemitid

Varje gudstjänst involverar ett antal människor i förberedelser. Innan de vanliga gudstjänstdeltagarna dyker upp har flera personer arbetat med att förbereda både lokalerna och innehållet. Här möter jag ett par av dem i ett samtal om hur de upplevt de senaste två åren.

Margrethe Kristensson är kyrkvård i Fuxerna kyrka. Leif Antonsson är med i en av tre gudstjänstgrupper i Hjärtum. Jag möter dem hemma hos Leif för att samtala om hur det varit med gudstjänstlivet under pandemin. Hur har de upplevt det?

-Man måste säga att det har gått förvånansvärt bra, säger Margrethe. Vi har inte ställt in en enda gudstjänst i Fuxerna, utan har firat både en och två och ibland tre gudstjänster varje söndag.

-Visst har gudstjänstbesöken minskat, säger Margrethe, vi brukade vara 40 personer i kyrkan en

vanlig söndag. Det blev bättre när vaccinationerna kom igång förra våren, men vi är inte tillbaka där vi var, inte alls.

FÖRTÄTNING OCH FÖRDJUPNING

-Gudstjänstlivet har ändå blivit viktigare och gemenskapen har blivit tajtare, menar Leif. Man hjälps åt.

Leif har också erfarenheten av att han och hustrun Ingrid kunnat följa gudstjänsten i Hjärtums kyrka via direktsändning på YouTube.

-Det var stort att få vara med på nätet, säger Leif, att kunna sitta i köket i vårt hus på Klöverön (utanför Marstrand), nedanför den kerub

som vi vigdes inför och ta del av gudstjänsten i Hjärtums kyrka, där vi också hör hemma. Jag blir faktiskt mer engagerad och tänker mer på innehållet då än när jag sitter i kyrkan. Jag slår upp texterna ordentligt och det har inneburit en fördjupning för mig.

Utsändningarna från Hjärtums kyrka har nu upphört, men de som varit kan fortfarande ses.

ANSVARSFULLT SKÖTT

Margrethe berättar att hon känner en tacksamhet över att man kunnat fortsätta fira mässa varje söndag, om än endast med det invigda brödet.

-Vår kyrkoherde har varit tydlig med att vi ska hålla på restriktionerna och samtidigt hitta vägar att kunna fortsätta mötas till gudstjänst. Det är jag tacksam för.

-Ja, det är väldigt ansvarsfullt skött, flikar Leif in. Jag var funderad först, men det har känts tryggt hela vägen.

Margrethe och Leif är överens om att man märkt ganska stor skillnad på det första och det andra pandemiåret, sedan vaccinationerna kommit igång.

-Personligen hade jag ju förhoppningar om att smittan skulle försvinna, säger Margrethe. Det har man helt gett upp nu. Första året var det många som inte vågade komma till kyrkan alls. Vi höll telefonkontakt och i Fuxerna var det flera som såg gudstjänsten på TV.

DE SAKNADE...

Vilka är de största utmaningarna, som ni ser det, frågar jag?

Margrethe och Leif är överens om att det var negativt att bara få samla åtta personer under ett drygt halvår. Det blev en inskränkt religionsfrihet, hur man än ser det.

-Församlingen är en källa att hämta kraft ur, säger Leif. Tyvärr har vi i Hjärtum nu tappat några som tidigare brukade komma regelbundet men inte varje söndag. Jag saknar dem, brinner för mötet med nya människor. Missionsarbetet är en stor utmaning.

-Kyrkkaffet fick upphöra under en lång tid och det var mycket saknat. Vi behöver det där mötet, säger Margrethe. Dessutom fungerar inte kyrktaxi på samma sätt längre. Taxi fick sälja bilarna pga pandemin. Det var ett tiotal som åkte till och från kyrkan varje söndag. Vi fick efterlysa ideella chaufförer och glädjande nog var det tre som ställde upp direkt.

MÖTEN VIA NÄTET

-I Hjärtum har församlingslivet blivit mer familjärt och mer sammanhållet, berättar Leif, men det gäller dem som redan är mer eller mindre engagerade sedan tidigare. Vi kan inte backa två år, utan måste ut nu – på nätet och i mötet med människor. Jag känner en frustration, det finns ju så många moderna kommunikationsmöjligheter, många har en djup

FLERA HAR HJÄLPTS ÅT för att man ska kunna fortsätta fira gudstjänst varje söndag, säger Leif Antonsson från Hjärtum och Margrethe Kristensson, Fuxerna, som här möts i ett samtal.

kunskap om att förmedla budskap via ljud och bild. Kanske är det ett sätt att engagera yngre människor?

Margrethe håller med om att vi behöver se över annonseringen, både den digitala och via "gammelmedia". På sociala medier finns ju även möjligheter till tvåvägskommunikation.

MERARBETE UTAN FÖRHINDER

-Många av kyrkvårdarna hade förhinder, så jag var i tjänst som kyrkvård varje söndag, berättar Margrethe. Jag är ju ändå alltid i kyrkan. Skillnaden under pandemin har ju varit att jag fått komma kl. 9 varje söndag för att förbereda. Nu är vi något fler igen, så ibland kan jag bara sitta i bänken.

-I Hjärtum har det fungerat bra, berättar Leif. Flera har hjälpts åt, även de som inte är kyrkvårdare har ryckt in och gjort ett stort jobb.

-Så är det också i Fuxerna, säger Margrethe. Efter vår ordinarie kyrkkaffekokare har vi nu fått en ny förmåga på den posten.

VARDAGSGUDSTJÄNSTEN

Uteaktiviteter har pågått i alla församlingarna. Tisdagscaféerna i Hjärtum flyttade ut och fortsatte med promenader. Den som inte kunnat gå har ändå fått möjlighet att ta sig till målet med bil för att där ta del av Dagens ord.

-Allt har känts möjligt, det har blivit kreativt och man har bollat idéer och tankar. Det finns en otrolig sammanhållning och en större omsorg om varandra. Fler bryr sig.

Leif berättar att prästen Christian Fehn gjort mycket för att man ska kunna ha bibelstudier och annat via Zoom.

-Det har varit olika ämnen för samtal. Christian har hjälpt till och det har känts så bra, säger Leif.

MARGINALISERING

Margrethe och Leif är båda uppvuxna på 1950-talet med morgonbön i aulan varje morgon under skoltiden.

-Under de 46 år vi bott i Lilla Edet har kyrkan blivit mycket mer marginaliserad, säger Margrethe. Det finns visserligen en större öppenhet för kristen tro nu än tidigare, men å andra sidan också ett större motstånd.

-Det har skett en stor utveckling också inom kyrkan, påminner Leif. Under min uppväxt talade prästerna bara *till* oss, aldrig *med* oss så som prästerna gör nu.

Utmaningen för alla oss kristna – enas vi om – är att ta plats i samhället och visa att vi är kristna, att vi finns här och att vi brukar be och fira gudstjänst. Det fortsätter vi med, i en eller annan form.

Text & foto: Inger Lindeskog

De berättar julens och påskens berättelser för barn

17 skolklasser besökte under advent Fuxerna församlingshem för att lära sig vad julen egentligen handlar om. Inför påsken har man också i flera år fått komma till kyrkan för att där lära sig vad påsken innebär, genom att ta del av påskspel, som en komplettering till skolans egen undervisning i religion.

Det är ju helt otroligt, vilken stor stjärna! Vad är det som har hänt, Baltasar?

-Det har tänts en ny stjärna på himlen, har du inte sett den Kaspiar?

- Jo, jag såg den precis nu, så jag var på väg till dig för att berätta den stora nyheten.

-Det stora som vi kan läsa om i Skriften måste ha hänt, att Gud själv har blivit människa.

- Vi måste resa dit och besöka den nya kungen.

En hel skolklass med förväntansfulla barn väntar i församlingshemmets foajé. Hannah Andersson, ung resurs i Lilla Edet, kommer in tillsammans med Anette Johansson församlingspedagog. Båda är utklädda till österländska stjärntydare, skådar mot skyn (=tittar mot himlen) och pratar uppspelt med varandra.

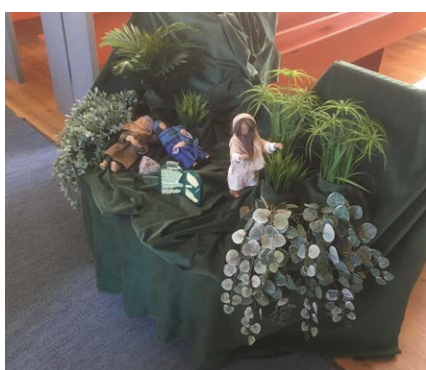
Sedan får barnen kliva in i dramat och på så sätt uppleva och lättare förstå varför vi firar jul.

ROLLSPEL FÖR ATT LÄRA

-Vi vill berätta påskens och julens händelser för barn, säger Anette, församlingspedagog i Fuxerna-Åsbräcka församling. Alla barnen får vara med och spela de olika rollerna. Man får välja vem man vill vara.

-Vi har ibland fem Maria, tre Josef och en del visa män, berättar Antonie Hoffmann, församlingsassistent i Hjärtums församling. Vi har många dräkter till de olika rollerna.

Antonie är också med och spelar

både jul- och påskspel.

-Vi har också en specialroll för den som inte vill eller vågar vara med. Då är man en nej-sägare som jobbar på värdshuset och på så sätt är alla delaktiga i julspelet, berättar de.

UNG RESURS TILL HJÄLP

Jag frågar Hannah vad hon uppskattar mest.

-Det var roligt att möta alla barnen, säger Hannah. Roligt att se deras reaktion när de fick syn på oss som österländska stjärntydare, tystnade och dramat började.

-Drama är inte nytt för mig, berättar hon. Vi gör det varje år i min hemförsamling, Åkerbo församling utanför Linköping.

Hannah är ungresurs-praktikant, vilket innebär att hon deltar och bidrar i församlingslivet mot att pastoratet bekostar hennes bostad, några utbildningsveckor och bistår med en liten summa pengar till mat m m.

-Jag är van vid det mesta som jag gör här i Lilla Edet, säger Hannah: konfirmander, caféverksamhet, barngrupper.

CORONA-ANPASSNING

Förra julen och påsken (2020/21) när skolorna var tvungna att avstå kontakt med kyrkan, bjöd man in till en skattjakt i alla kyrkor. Anette var hjärnan bakom allt.

-När skolorna inte kunde komma till oss så fick vi lösa det på annat sätt, säger Anette, som fanns på plats även på självaste julafton i Fuxerna kyrka. Sista dagen på skattjakten var på juldagen i Hjärtums kyrka.

-Det var för allmänheten, den som hade tid och lust fick komma, säger Antonie.

Antonie och Anette lade mycket tid och stor möda på att bygga upp stationer som kunde besökas under öppettiderna. På det viset behövde man inte samla människor i grupp och ändå kunde budskapet spridas om julens och påskens händelser få gestaltas och berättas.

-Det kom väldigt mycket folk, berättar de.

Som Ung resurs-praktikant och österländsk stjärntydare får Hannah Andersson berätta det kristna julbudskapet för barn i Lilla Edet.

NYSTART TILL PÅSK

Inför påsken i år bjuder man in till en upplevelsevandring där man på ett enkelt och praktiskt sätt visar barnen varför vi firar påsk.

-Inför påsken gör vi en nystart, berättar Anette. Nytt är att vi ska ha en upplevelsevandring i församlingshemmet. Barnen får vara med och klä ut sig i tidsenliga kläder.

-Vi kommer att vandra in i Jerusalem med palmblad, vara med om Jesus sista måltid med lärjungarna (ja, saft och bröd) och mycket mer, berättar Anette. Det kommer att handla mycket om förlåtelse och glädje.

Som en del i upplevelsevandringen finns det också påsklandskap att titta på och leva sig in i.

ANPASSINGSBART

-Man är inte så manusbunden och därför kan vi möta var och en på den

nivå där de är, berättar Antonie.

-Ja, detta är tänkt att anpassas så att det kan fungera för alla, säger Anette.

-De lite äldre barnen får besöka platser i Jerusalem där (utklädda) personer på varje plats berättar om vad de varit med om, säger hon. En klass i taget följer med en guide runt på de olika stationerna för att söka efter Jesus och ta reda på vad som hänt.

Det är Anette, Antonie och Hannah som tillsammans har byggt upp stationerna och under några veckor förvandlas stora salen i Fuxerna församlingshem till ett Jerusalem nära år o. Allt görs för att berätta den kristna berättelsen och svara på den viktiga frågan: Varför firar vi påsk?

Text: Inger Lindeskog

Foto: Anette Johansson, Inger Lindeskog

Här hittar du vad som händer i våra församlingar i vår

På hemsidan www.svenskakyrkan.se/lillaedet, facebook samt i församlingsbladet Lilla Maria, som finns att hämta i alla våra kyrkor och församlinghem, får du mer information. För prenumeration via e-post eller beställning av aktuellt nummer, ring 0520-49 47 00 eller maila lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se

Vi reserverar oss för eventuella justeringar.

Barn & familj

Messy church – för hela familjen

Fika, sång, pyssel, gudstjänst och lagad mat. Ingen anmälan. Gratis.

Måndag 28 feb, 28 mars, 25 apr kl 17
i Hjärtums församlingshem.

Hjärtumsfestival 21 maj,
se hemsidan och Lilla Maria.

Tro & fördjupning

Mässa med stillhet och lovsång

Enkel nattvardsgudstjänst med lovsång, meditation och personlig förbön

Tis 3 maj och 31 maj kl. 18 i
Hjärtums kyrka

Bibelsamtal

Samtal om bönerna i Herrens bön. Västerlanda kyrka efter torsdagsmässan kl 18.30. Avslutas senast kl 20.

3, 17, 24 och 31 mars, 21 och 28 april samt 12 maj.

Finska bibelstudier

i Fuxerna församlingshem
Varje torsdag 13-14.30

PILGRIMSVANDRINGAR

Annandag Påsk 18 april

Från Hjärtums kyrka – Fuxerna kyrka kl 11

Från Högstorps kyrkogård kl 14.30

Från Fuxerna församlingshem kl 15.30

Valborgsmässoafton 30 april

Vandringen börjar i Åsbräcka kyrka kl 17.30 och avslutas med Valborgsmässofirande där.

OBS! Allt som annonseras äger rum under förutsättning att coronasituationen tillåter det. För uppdaterad information, se vår hemsida eller Lilla Maria.

Måltid & Gemenskap

Kvinnofrukost

Lörd 7 maj kl. 10-12

Västerlanda församlingshem

”Konsten att vårda ligger i våra händer” – Marita Hildås, beröringspedagog m m, talar om beröringens betydelse för hälsa och välbefinnande. Kostnad 30 kr, anmälan senast 23/3, tel 0520-494700.

Församlingsresa till Dalsland

Tis 24 maj

Resa till Åmål med eftermiddagskaffe i Ånimskogs kyrkskola
Kostnad 350 kr, anmälan senast 16/5, tel 0520-494700.

Kyrkans timme på Hägern

Gemenskapsträff sista torsdagen månaden kl 14:

24 feb, 31 mars, 28 april, 19 maj, 30 juni

Öppet för alla pensionärer!

Tisdagscafé kl. 11-12.30.

Kaffe och färdig fralla serveras. Dagens ord kl 12. Kostnad 20 kr

Onsdagscafé kl. 11-12.30.

Kaffe, färdig smörgås och kaka serveras. Dagens ord kl 12. Kostnad 20 kr

”Vi firar påsk i glädje stor...”

Påskfest söndag 24/4 kl 18 i Västerlanda församlingshem

Vi äter något gott och sjunger påskens psalmer. Välkomna!

Öppet hus

i Fuxerna församlingshem

onsdagar kl. 15-18

16 feb, 16 mars, 13 april, 11 maj

Bibelsamtal

övriga onsdagar fr o m 20 april kl. 13-14

Rolf Pettersson eller tjänstgörande präst kommande söndag

Gudtjänster

PASSIONSGUDSTJÄNSTER

Västerlanda kyrka,

Ons 9 mars – 13 april kl. 13

Hjärtums kyrka,

Ons 16 mars, 30 mars, 13 april kl. 18

SKÄRTORSDAG 14 april

Fuxerna kyrka kl. 17

Högmässa, Rolf Pettersson

Hjärtums kyrka kl. 18

Högmässa, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 18.30

Högmässa, Rolf Pettersson

LÅNGFREDAG 15 april

Hjärtums kyrka kl. 10

Långfredagsgtj, Marcus Stille

Västerlanda kyrka kl. 12

Långfredagsgtj, Marcus Stille

Fuxerna kyrka kl. 15

Långfredagsgtj, Marcus Stille

PÅSKAFTON 16 april

Fuxerna kyrka kl. 22

Påskvaka, Rolf Pettersson

PÅSKDAGEN 17 april

Fuxerna kyrka kl. 10

Högmässa, Rolf Pettersson

Hjärtums kyrka kl. 10

Högmässa, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 12

Högmässa, Rolf Pettersson

Fuxerna kyrka kl. 12

Finsk högmässa, Mikko Ollilainen

Djurhults kapell kl. 16

Gudstjänst

ANNANDAG PÅSK 18 april

Fuxerna kyrka kl. 16

Emmausmässa, Rolf Pettersson

Valborgsmässoafton 30 april

Vi välkomnar våren med att fira Valborg!

Hjärtums kyrka kl. 18

Andakt, Marcus Stille

Åsbräcka kyrka kl. 19

Andakt, Roland Kristensson

Kristi himmelfärds dag 26 maj

Åsbräcka kyrka kl. 8

Mässa, Lennart Johnsson

Fuxerna kyrka kl. 10

Högmässa, Lennart Johnsson

Hjärtums kyrka kl. 10

Högmässa, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 12

Högmässa, Christian Fehn

Varje
vecka

GUDSTJÄNSTER I VÅRA KYRKOR

HJÄRTUM

Söndagar, högmässa kl 10

En tisdag i månaden, mässa kl 18

VÄSTERLANDA

Söndagar, högmässa kl 12

Torsdagar, mässa kl 18.30

FUXERNA

Söndagar, högmässa kl 10

Onsdagar, mässa kl 18.30

DJURHULT

En söndag i månaden
Gudstjänst/högmässa kl 16

ÅSBRÄCKA

Vissa helger

Tisdagscafé med våfflor och brödauktion 22 mars kl. 11-13

i Hjärtums församlingshem
Skänkt bröd mottages tacksamt.
Allt går oavkortat till
ACT Svenska kyrkan.

STILLA DAG lördag 2 april kl 10-16 i Västerlanda kyrka och församlingshem

En dag för hela människan
– ande, själ och kropp.

Dagen innehåller bl a gudstjänst,
meditation, vandring, högläsning.
Du är med på de delar och i den
omfattning du själv önskar.

Ta med egen mat och dryck.
(Kaffe, te och vatten kommer att
finnas i församlingshemmet).

Detaljerad folder finns i kyrkorna
och på hemsidan.
Kontakt: Rolf Pettersson,
0520-49 47 06,
rolf.petersson@svenskakyrkan.se

KVINNOFRUKOST
7 maj
Västerlanda

PÅSKEN I VÅRA KYRKOR
14-18 april

PILGRIMSVANDRING
30 april
Åsbräcka

FÖRSAMLINGSRESA
24 maj
Dalsland

Nu är Christina pensionär

I 32 år har hon varit Fuxernas kantor och spelat på dop, bröllop, konfirmationer, begravningar och andra gudstjänster i pastoratets kyrkor. Med sitt mjuka anslag har inte minst hennes pianospel varit till tröst och glädje för många i avgörande stunder. Nu har Christina Elfström Mellberg fyllt 68 år och går i pension.

Christina flyttade till Hjärtums prästgård tillsammans med Gösta i mars 1983. Han hade då fått tjänst som kyrkoherde där och snart blev även Christina upptagen med arbete.

KANTORSJOBBS DIREKT

-Jag var hemmafru i tre månader, berättar hon. Sedan fick kyrkoherdarna runt omkring klart för sig att jag var kantor. Det blev vikariat i S:t Peder (Lödöse) och Fuxerna hela 80-talet. Jag hoppade också in som solist, berättar Christina.

Christina och Gösta fick också en dotter, Rebecka. Hon var det första barn som fötts i prästgården sedan Wallerius tid 1912, så det var "lite stort" att det föddes barn i prästgården igen. Christina och Gösta var aldrig helt föräldralediga.

-Gösta hade med sig Rebecka i barnvagnen och ställde den under psalmtavlan. När hon vaknade gick någon i församlingen dit och ruskade på den. När hon blev större satt hon tyst som en mus med mig på läktaren, minns Christina.

ANNORLUNDA UPPVÄXT

Christina föddes och växte upp i Ysby hult i Vallda, hos mormor, morfar och morbror Gunnar. Grannen Elsie var kantor i Vallda och Släp och hade sex barn. Hennes syster var gift med en annan av Christinas morbröder, så det var en stor skara släktingar och släkt-till-släkten som bodde nära varandra och möttes till kalas i byn.

Christinas mamma bodde i Kungsbacka och kom ofta "hem" på helgerna när hon var ledig. Christina

berättar att där fanns en viss distans, hon sa till exempel aldrig "du" till sin mor som hon gjorde till mormor.

Både Christinas mamma och pappa var gifta när hon föddes, men inte med varandra.

-Mamma ville inte störa den andra familjen och begärde aldrig någon ersättning för mig, berättar Christina, som heller aldrig lärde känna sin pappa.

FRÅGOR OM PAPPA

-Jag träffade min far, för första och enda gången, två månader innan han gick bort, säger Christina. Dessutom har vi pratat i telefon en gång och jag såg honom en gång till, på hans sons begravning.

Sonen, Christinas halvbror som hon gått i skolan tillsammans med, dog av cancer i 45-års-åldern och

Vi möter

NAMN: Christina Elfström Mellberg

BOR: På Ström

FAMILJ: Maken Gösta och dottern Rebecka med make

INTRESSEN: Alla sorters musik, film och är en fena på att lösa korsord.

Christina valde att sitta på läktaren den gången. När föräldrarna kom in i kyrkan förstod hon vem som var hennes far.

-Namnet Elfström har jag efter min styvfar, som min mor var gift med när jag föddes, säger Christina. Det äktenskapet sprack snart och det är min biologiska pappa jag ofta tänker på: vad har jag efter honom? Är det några gester eller rösten eller vad?

-Man saknar inte det man aldrig har haft, men jag har saknat att *ha* en pappa, säger Christina. En enda gång ringde han och han hade egentligen bara en fråga då: är du arg på mig? Vad skulle jag svara? Självklart är jag inte arg, sa jag.

OMHULDAD OCH BORTSKÄMD

Christina hade det väldigt bra i morföräldrahemmet, minns hon.

-Jag blev bortskämd och det har jag lidit av, säger Christina. Jag behövde aldrig lära mig ta ansvar. Morfar försökte nog sätta gränser, men mormor ville att jag skulle ha det bästa. Det blev lite för mycket av det goda och det var en del jag aldrig fick lära mig.

Christinas musikintresse började dock tidigt. När hon var sex år fick hon sitt första piano. Genom grannen, kantorn Elsie, kom hon med i körverksamheten och lärde sig spela.

-Lektionerna var aldrig kortare än en timma, skrattar Christina.

När Gösta välkomnades som präst i Släps kyrka var Christina med i kören som vanligt.

-Han spanade in mig under predikan och tänkte att "hon är säkert gift", men det var jag ju inte, berättar Christina glatt. Vi började umgås och gifte oss 1979.

KANTORSLIVET

"Man ska va' kantor" skriver Christina på Facebook då och då. Hon visar tydligt att arbetsuppgifterna och sammanhanget är en viktig del av hennes liv. Hon har hamnat rätt.

-Det finns en del utmaningar i tjänsten, berättar Christina och syftar nog mest på alla godsaker hon erbjuds. Övervikten har gett mig problem med knäna och gjort mig orörlig.

I övrigt har hon stortrivts som kantor.

-Allt har funkat så bra, säger Christina. Jag har haft de bästa arbetsuppgifter och härliga människor omkring mig. Det är en fin helhet och jag har hittat min plats på jorden.

PYTTEFAMILJ

Till skillnad från uppväxttiden har Christina nu en "pyttefamilj", så upptrycker hon det själv. Varken hon eller Gösta har några syskon och föräldrarna är inte längre i livet.

-Jag har blivit lite av en enstöring, säger hon. Jag tycker om ensamheten, trivs med att sitta i ett soffhörn för mig själv när alla andra sitter och pratar. Jag har inget behov av att vara med i samtalet.

Nu lever Christina och Gösta med cancer, då maken under hösten fick den diagnosen.

-Det är nytt och främmande, säger Christina. Man lever i ständig bön och oro. Hoppet och oron går hela tiden sida vid sida.

Vi är många som ber och hoppas med Christina och Gösta.

Text: Inger Lindeskog
Foto: Christina Elfström Mellberg,
Inger Lindeskog

Musikern Christina Mellberg

Mer än sextio års dagligt musicerande är värt en egen sida. Det går inte att i ord sammanfatta vad Christinas musik betytt för människor i bygden, inom och utom kyrkan. Otaliga är de caféer, samlingar, andakter och gudstjänster hon spelat på.

Musikerdebuten kom tidigt. Redan vid tio (!) års ålder spelade Christina själv på en högmässa, dagen efter en konfirmation, då konfirmanderna skulle gå till nattvarden för första gången.

-Kyrkan var knökfull, även på läktaren var det fullt av folk. När jag inte var på orgelpallen satt de där med, minns Christina.

-Söndagen före spelade jag också alltihop, men då satt Elsie intill under hela gudstjänsten.

TJÄNARINSTÄLLNING

Christina vet ofta vad hon vill, men har också en stark längtan efter att få tjäna andra och tillmötesgå önskemål. Hon slår ibland knut på sig själv för att hitta lösningar, säger hon. Hon har också fått mycket uppskattning, inte minst för sitt kompande, något som förstås är tillfredsställande för en musiker.

-Jag har själv ofta *hallelujah moments* när jag spelar, säger Christina. Glädjen och tacksamheten växer i mig och rör mig till tårar. Det händer ofta, inte minst när jag ser vad musiken betyder i stunden, om någon sluter ögonen eller så.

Christina berättar också om direkt andliga upplevelser under musicerandet, erfarenheter som inte lämpar sig för en tidningsartikel men som hon gärna berättar om.

ÖDEN OCH ÄVENTYR

Jag frågar efter några speciella tillfällen som Christina minns och får höra om James Bond-tema på två konfirmationer, bröllop med Imperial March från Star Wars och bröllop där brudar svimmat eller brudpar gått ut innan utgångsmusiken ens börjat.

På temat olyckor finns en del att berätta. I Västerlanda kanade hon en gång på knä utför läktartrappan med en väska i var hand. Lustigt nog höll hon kvar båda väskorna hela vägen.

I Släps kyrka ramlade hon nedför trappan en gång.

-Jag klarade mig med en stukad fot, minns Christina. Under den kvällens musikgudstjänst fick jag sitta med foten i högläge och spela.

KÖRRESOR MED FÖLJDER

Två vårar i rad var Christina på körresa och sjöng sig hes. Ja, hon sjöng så mycket att rösten försvann helt.

-Det blev aldrig bra efter det. Stämbanden lyder inte längre, berättar hon. Jag kan inte sjunga höga toner.

En öron-näs-hals-läkare har beskrivit det så att Christinas stämband ser ut som valkiga händer som man har grävt i jorden med.

-En del av min personlighet försvann där, men jag är tacksam att det inte hörs på talrösten och att jag kan sjunga överhuvudtaget.

Tidigare var hon sopran och sjöng gärna solo. Hon klarade även övriga stämmor.

TACK!

Vi vill nu tacka Christina för alla år av musikglädje och önska henne en fin pensionärstid. Tack och lov får vi se och höra henne på orgelpallen igen. Redan i mars kommer hon att dyka upp som vikarie för de ordinarie musikerna, så är planen.

Tack Christina - för dig, din långa trogna tjänst och din musik!

Text & foto: Inger Lindeskog

Antoinette van Ketwich Verschuur

är känd för många Edet-bor som skolvärdinna, skolsekreterare och teatermänniska. På senare år har hon också blivit nominerad och utsedd till eldsjäl av regionen, prisad för sitt stora engagemang för kulturen och för ett bättre samhälle. Förra året blev Antoinette kommunambassadör och en av kommunen uppmärksammas vardagshjälte som fick äta länsmiddag med landshövdingen. Nu har hon lämnat Lilla Edet.

Vad har du nu hittat på?

Efter fyra år i bostadskö till en hyresrätt i Visby, där det oftast var minst 200 före varje gång, förstod jag att jag nog aldrig skulle kunna flytta närmare ett av mina tre barn. Jag har en son i Denver, Colorado, en son i Oslo och en dotter i Visby.

Men så, "som en gåva från ovan" fick jag den 19 november ett överraskande ja på en hyreslägenhet innanför murarna i Visby! Känner mig otroligt privilegierad, 2 minuter från Norderport, nära till allt jag behöver - vilken lycka!

Hur har flytten gått?

Jag började rensa, sälja, ge bort och kasta allt mitt överflödiga. Man brukar kalla det "dödstädning". Bokade flyttbil och lämnade Lilla Edet den 29/12 med många fina avsked, trevliga luncher, middagar, fikor och presenter och många fina ord på vägen. Tänkte att alla borde flytta långt bort sent i livet, då får man höra allt värmande som kanske skulle sägas vid begravningen och njuta av det medan man ännu lever.

Trött och väldigt glad har jag nu bott in mig lite och stortrivs! Ser fram emot att äntligen få umgås med min familj till vardags, finna nya utmaningar så jag håller hjärnan igång. Kanske fortsätter jag hjälpa äldre som har svårigheter med att lära sig använda internet, BankID, appar mm, så att även de ska kunna klara sig i vår uppkopplade värld.

Vilka minnen tar du med dig?

Är tacksam över många fina år i Lilla Edet sedan 1968. Har alltid tyckt att det ligger så vackert vid älven, nära naturen. Tänker gärna tillbaka på alla trevliga möten

med familjer när barnen växte upp.

Vår familj blev kända som den cyklande holländska familjen. Som familj och även senare när alla flugit åt var sitt håll, har jag varit aktiv och intresserad av allt som sker i bygden. Tar med mig många goda minnen från arbetet i skolan, föreningar, kyrkan, körer, teater goda vänner grannar och bekanta! Bär tacksamt med mig människornas fina bemötande!

Vad händer med "LILLAEDET-punktNU"?

Efter 10 år som administratör på Facebooksidan "LILLAEDETpunktNU" har jag nu lämnat den i vilande form. Har alltid gillat kommunikation och startade den för att uppmärksamma Lilla Edet på ett positivt sätt. Men allt har sin tid och jag tror att de Facebooksidor som finns i Lilla Edet, där den som vill kan dela vad som sker i bygden, är en god "fortsättare".

Du är katolik. Har du hunnit bekanta dig något med kyrkolivet i Visby?

Jag har hunnit lyssna på domkyrkans kör förra söndagen, en fin upplevelse. Har varit i katolska kyrkan flera gånger, men inte nu (i januari). Pandemin styr mina vägar.

Antoinette med dottern Ilse - äntligen tillsammans!

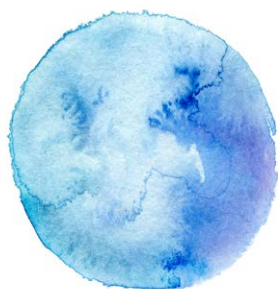
Text: Antoinette van Ketwich Verschuur
Bild: Antoinette van Ketwich Verschuur & Ilse Vuijsters Hammarström

För Daniella Irdenstam och Andreas Hallor var det självklart att låta döpa sin dotter Astrid.

”Församlingen vill låta barnen upptäcka storheten i att vara döpt.”

Om dopet och det som kommer efter

Att vara med när ett barn döps, är gripande på många sätt. I högtiden med det lilla barnet sammanstrålar två släkter och vänner till föräldrarna kommer samman. Människor som kanske inte känner varandra så väl möts i glädjen över det lilla barnet. Det är stort.

Det stora och värdefulla som sker i dopet, är något som inte syns. En människa förenas med Herren Jesus i hans död och uppståndelse och blir född till ett nytt liv. Den stora dopgåvan som ges är den helige Ande.

I våra församlingar blir ganska många människor döpta. De föräldrar som låter döpa sina barn inbjuds till olika verksamheter i församlingen som vill vara ett stöd i att låta barnen upptäcka storheten i att vara döpt.

Här följer ett möte med ett par unga föräldrar som sökt och tagit initiativ till en träffpunkt för föräldrar och deras barn.

EN SJÄLVKLAR TRADITION

I församlingshemmet träffar jag ett par unga föräldrar och deras dotter.

Det är Daniella Irdenstam och Andreas Hallor med dottern Astrid. Under det gångna året har Astrid blivit döpt i Fuxerna kyrka och vårt samtal kommer in på dopet.

Var det självklart för er att döpa er dotter? undrar jag.

-Ja, svarar båda med eftertryck.

FÖRÄLDRA-BARN-GRUPP

De berättar att de själva är både döpta och konfirmerade.

-Vi kommer båda från familjer där barndopet är en självklar tradition. I samband med konfirmationen blev vi båda också engagerade i konfirmand- och ungdomsarbetet, berättar Andreas och Daniella vidare.

Efter ett samtal med församlingspedagogen Anette Johansson tog de, tillsammans med några andra, initi-

ativ till en föräldra-barn-grupp som samlas i Fuxerna församlingshem på tisdagsförmiddagarna. Just nu är den gruppen vilande på grund av den intensiva smittspridningen men förhoppningsvis kan dörrarna snart öppnas på nytt.

-Det är väldigt givande att få träffa andra föräldrar och deras barn, berättar de.

Vuxen-barn-gruppen tydliggör också dopets djupare innebörd. Samtalet kommer åter in på dopet.

-För oss är dopet inte en engångshandling utan det infogar en människa i en gemenskap, Kyrkans gemenskap. Vuxen-barn-gruppen är ett uttryck för det, menar Andreas och Daniella.

Text: Rolf Pettersson

Foto: Inger Lindeskog

I varje nummer av Maria svarar någon av kyrkans engagerade medarbetare på en fråga kopplad till aktuellt tema. Kanske har du en fråga du funderar på? Ställ den gärna till oss via mail till inger.lindeskog@svenskakyrkan.se. Kanske just din fråga passar in i kommande tema och du får svar i tidningen.

Fråge- lådan

Vad går kyrkoavgiften till?

Kyrkoavgiften baseras på inkomst före skatt. 2022 är den 1,30 kronor per hundralapp. Vid en månadslön på 25 000:- blir det 325:-.

Den största delen av kyrkoavgiften, **ca 60 procent**, går till personalkostnader. Det finns präster, diakoner, församlingspedagoger, kyrkomusiker, lokalvårdare, vaktmästare, administratörer med flera.

30 procent av kyrkoavgiften är verksamhetskostnader. Här ryms barn- och ungdomsgrupper, konfirmandundervisning, musikgudstjänster med mera. En av församlingens viktiga uppgifter vid sidan av undervisning och ett rikt gudstjänstliv är diakoni – hjälp och stöd till ensamma, utsatta

och andra behövande. Församlingen har också kostnader för inventarier, förbrukningsmaterial och IT-system med mera.

Svenska kyrkan i Lilla Edet äger och ansvarar för ett stort antal kyrkor, församlingshem samt samlingslokaler som Fuxerna prästgård och kyrkskolan i Västerlanda. Fastigheterna kräver vård och underhåll, både de äldre, kulturhistoriskt värdefulla byggnaderna och de mer moderna. **10 procent** av kyrkoavgiften går till detta.

Dessutom betalar alla i Sverige (oavsett medlemskap) en begravningsavgift på 26 öre per hundralapp. Läs mer om detta på sid. 6-7.

Andaktsstunder
After School-verksamhet
Barngrupper
Bikt
Begravningar
Bibelstudier
Byggnadsvård
Caféträffar
Dagledigträffar
Dop
Ekumenik
Finskspråkig verksamhet
Flyktingarbete
Fonder
Församlingshem
Föräldrakurs
Gemenskap
Gudstjänster
Heliga danser
Hembesök
Jul- och påskvandringar

Integrationsarbete
Insamlingar
Internationellt arbete
Joursamtal
Konfirmandläger
Krisberedskap
Kvällar om sorg
Kyrkor
Kyrktaxi
Musikarrangemang
Musslan-grupper
Pilgrimsvandringar
Praktikplatser

Promenadgrupper
Samtal
Själavård
Skolbesök
Soppluncher
Sorggrupper
Stilla dagar
Studieverksamhet
Sångköror
Tjejgrupp
Undervisning i kristen tro
Utbildning för ideella
Utflykter
Vigslar
Öppen förskola
Öppet hus

Du som är medlem gör allt detta möjligt. Tack!

Smaka och se att Herren är god.
Salig är den människa som flyr till honom.

Psaltaren 34:9

Vad väljer du först från kyrkans smörgåsbord?

Beryl Larsson, Ström:

-De sociala sammanhangen, där man vet att kyrkan står för att alla är välkomna. Kom som du är, där du är i livet – det finns plats för alla.

Johan Vingård, Trollhättan

-Gemenskap.

Kiki Pettersson, Lilla Edet:

-Söndagens högmässa är viktigast för mig. Församlingsgemenskapen och nattvarden som man får där är det jag behöver mest. Det andra kan jag få hemma.

Svenska kyrkans samtalsmottagning i Lilla Edet

Kostnadsfria samtal under tystnadsplikt innebär att det inte kostar något och att det som sägs stannar i rummet. Det delas inte med någon, inte ens med kollegor. Alla som tar emot samtal är anställda inom Svenska kyrkan i Lilla Edet och har gedigen erfarenhet av enskilda samtal.

Barbro Salomonsson är diakoni-assistent och en av fem präster och diakonimedarbetare som varje vecka är ständigt beredda att svara på samtal på samtalsmottagningens speciella telefonnummer, 0520-49 47 25. Barbro har också ett särskilt ansvar att samordna oss så att någon alltid har telefonen redo.

Jag frågar henne varför samtalsmottagningen är viktig?

-För att vem som helst här i Lilla Edet ska ha möjlighet att prata med en medmänniska om det som tynger en, säger hon.

DET VIKTIGA SAMTALET

-Man kan få vara anonym om man vill, berättar Barbro. Man kan också få fortsätta samtalen med att träffas fysiskt och under en längre tid, om man så önskar. Jag tror att livet kan kännas lite lättare att leva om man får dela sin börda med någon. Vi finns här för att lyssna och vi har tid.

Helén Eriksson är diakon och en av de övriga som svarar i samtalstelefonen.

-Att samtala och uttrycka sig i ord är något vi alla är mer eller mindre vana med, säger hon. Något som är viktigt att ha med sig i detta är att

ingen kan vara ”bra” eller ”dålig” på att prata. Vi har alla våra olika behov och sätt att uttrycka oss på. Somliga har nära mellan sina tankar, känslor och ord. Andra upplever att det är en längre väg att hitta de ord som beskriver allt som pågår inuti. Allt är ok!

ATT FÅ NYA PERSPEKTIV

Ofta kan det enkla samtalet på tu man hand ge nya perspektiv på de egna tankehärvorna. Helén menar att det är ganska säkert att vi alla bär på saker, situationer, sammanhang och relationer som skaver eller ger oss oro och kanske till och med ångest.

-De upplevelser jag har som självvårdare, berättar hon, är att de människor jag samtalat med ofta har upplevt sig lättare till mods när man får pröva sina tankar mot någon annan som inte bedömer en, eller som inte har egna känslor kopplade till det personen vill prata om. Någon objektiv person, som ändå kan bekräfta eller utmana det man bär på.

EGEN ERFARENHET

Alla som samtalat med andra inom självvårdens ram behöver också själva gå i samtal. Vi är lite noggranna

med det där inom Svenska kyrkan i Lilla Edet.

-Min egen erfarenhet då jag själv fått hjälp via självvård, är att jag inte behövt känna mig så ensam i mina tankar, berättar Helén. Varje gång man bär på något svårt ensam, finns risken att man skapar en egen sanning, som inte alltid stämmer överens med det som faktiskt hänt. Man behöver få utmaning eller bekräftelse i det man tänker.

Ensamhet är på ett sätt den nutida människans största ohälsosfaktor. Att sträcka sig ut och få prata om livet, ta hand om sitt inre, är lika viktigt som att gå och få vård när man brutit ett ben.

UTRYMME FÖR FLER

Är det många som ringer till samtalsmottagningen?

-Tyvärr är det inte så många som nyttjar den, trots att vi upplever att det finns ett stort behov av enskilda samtal, säger Helén.

-Nej, vi önskar att fler skulle våga, avslutar Barbro.

Text: Helén Eriksson, Barbro Salomonsson & Inger Lindeskog
Foto: Inger Lindeskog

Målet - att utmana sig och må bättre

Du kan ringa när du vill och tala in ett meddelande, om ingen kan svara just i den stunden. Vi ringer snart upp dig och bokar in en tid eller samtalar en stund där och då.

Det finns även möjlighet att maila till: lillaedet.samtalsmottagning@svenskakyrkan.se.

Du är välkommen att ringa oss oavsett vilken tro du har. Du behöver inte alls ha en religiös tro eller vara medlem i Svenska kyrkan.

Diakon Helén Eriksson och diakoniassistent Barbro Salomonsson är två av de fem personer som dagligen är beredda att svara i Kyrkans samtalsmottagnings telefon på 0520-49 47 25.

ALLTID NÅGON ATT PRATA MED

Jourhavande präst nås varje dag 21-06 på telefon 112 eller via chatt på svenskakyrkan.se.

Kyrkans SOS har utbildade volontärer som svarar i SOS-telefonen 0771-800 650 och SOS-brevlådan på kyrkanssos.se. Vardagar 13-21 och helgdagar 16-21.

I nästa nummer av Maria kan du läsa mer om hur Jourhavande präst fungerar.

Kristus lever!

Sv. psalm 152:1

Kristus lever - underbara ord,
som förvandlar tungt och
sorgset mod.

Väl är mörkret stort här på vår
jord, men se, Kristus lever.

JAG ÄR
UPPSTÅNDELSEN
OCH
LIVET

”För oss är inte dopet en
engångshandling utan
det infogar en människa
i en gemenskap, Kyrkans
gemenskap”

Det säger Andreas Hallor och
Daniella Irdenstam, som låtit döpa
sin dotter. Läs mer om dem och
om dopet på sidan 18-19.